

ที่ TCC.นย. ๖๒๖/๒๕๖๘

๘ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ...

เรียน ขบวนการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

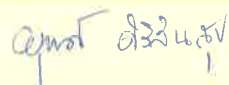
สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นของสภาองค์กรของผู้บริโภคต่อร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

พ.ศ. ... ฉบับคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๘

ด้วยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้สภาองค์กรของผู้บริโภค (สภาผู้บริโภค) เป็นตัวแทนผู้บริโภค มีอำนาจคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคในทุกด้าน รวมทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐ โดยสภาผู้บริโภคได้จัดทำความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ... ฉบับคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ ตามที่กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็น (ครั้งที่ ๓) ทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย : https://www.law.go.th/listeningDetail?survey_id=NjY0MERHQV9MQVdfRUJPTIRFTkQ%3D ระหว่างวันที่ ๑๐ มีนาคม ถึง ๘ เมษายน ๒๕๖๘ เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้สภาผู้บริโภคขอเสนอความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ... ฉบับคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ ดังมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางยุพดี ศิริสินสุข)

รองเลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค

ติดต่อประสานงาน : นายเพชร แก้วกล้า

โทร. ๐๘ ๓๐๖๔ ๔๙๗๘ อีเมล. Patchara.k@tcc.or.th

ความเห็นของสภาองค์กรของผู้บริโภค
ต่อร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ...
ฉบับคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2568

สภาองค์กรของผู้บริโภคมีความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ... ฉบับคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2568 ดังต่อไปนี้

ก) ความเห็นต่อการปรับปรุงร่างกฎหมาย

1. ใช้โครงสร้างคณะกรรมการตามร่างกฎหมายฉบับรับฟังความคิดเห็น โดย
 - 1.1 มาตรา 10 (5) เสนอให้ตัดออก เนื่องจากเป็นผู้แทนของกลุ่มผู้ประกอบการและแหล่งทุนของภาคเอกชนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก หากเป็นกรรมการจะเข้าลักษณะผลประโยชน์ทับซ้อนได้ และให้แก้ไข เป็น “มาตรา 10 (5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้แทนสภาองค์กรของผู้บริโภคจำนวนหนึ่งคน”
 - 1.2 มาตรา 10 (6) เสนอให้เพิ่มสัดส่วนของกรรมการจากภาคประชาชนหรือประชาสังคม โดยแก้ไข เป็น “กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำนวนสามคน”
2. เพิ่มเติมโครงสร้างคณะกรรมการอีก 1 ชุด จำนวน 7 คน จากผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ภูมิอากาศ เศรษฐศาสตร์ พลังงาน เทคโนโลยี รัฐศาสตร์ การคุ้มครองผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม (ด้านละ 1 คน) (เป็นคณะกรรมการกึ่งอิสระ) ทำหน้าที่เสนอแนะและตรวจสอบการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยประเมินการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคาร์บอนเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ของคณะกรรมการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ทั้งการใช้งบประมาณและผลงาน) และรายงานต่อรัฐสภาและสาธารณะในรูปแบบ “รายงานประจำปี” ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการกึ่งอิสระดังกล่าว มาจากการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาที่คล้ายกับการสรรหาของผู้อำนวยการไทยพีบีเอส
3. เสนอแก้ไขหมวด 4 กองทุนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 การจัดตั้ง รายได้และการใช้จ่ายเงินของกองทุน มาตรา 22 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้ เสนอให้แก้ไข เป็น “(1) จัดสรรเป็นเงินกู้ยืมหรือเงินให้เปล่า ให้แก่หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้ขึ้นทะเบียน สถาบันการศึกษา หรือชุมชน ไปใช้เป็นเครื่องมือทางการเงินสำหรับการลงทุนหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้... (2) ใช้สนับสนุนช่วยเหลือฉุกเฉินแก่ผู้ประสบภัยหรือประสบภัยพิบัติจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประสบภัยและได้รับความเดือดร้อนจากเหตุดังกล่าว หรือมีข้อมูลเชื่อได้ว่ามาจากเหตุดังกล่าว ได้รับการเยียวยาโดยรวดเร็วทันที และช่วยเหลือให้ผู้ประสบภัยสามารถฟื้นฟูชีวิตความเป็นอยู่ให้กลับคืนสู่ภาวะปกติโดยเร็วที่สุด (3) ใช้

สนับสนุนกิจกรรมของประชาชนและภาคประชาสังคมดำเนินกิจกรรมหรือกิจการพัฒนาตนเอง และชุมชนในการปรับตัวให้สามารถรับมือกับภาวะภัยพิบัติหรือผลกระทบทางตรงทางอ้อมจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ (4) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และ (5) กิจการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกองทุนประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ...” เนื่องจากกองทุนที่เกิดจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ควรมุ่งให้การช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ ซึ่งไม่มีการจัดตั้งกองทุนใดเพื่อรองรับเรื่องนี้มาก่อน ขณะที่ภาคเอกชนสามารถกู้ยืมจากสถาบันการเงินที่ให้การสนับสนุนเรื่องนี้ และมีแหล่งทุนอื่นๆ ที่ภาครัฐตั้งขึ้นมาเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนในการแข่งขันและพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว

4. เสนอแก้ไขหมวด 6 ข้อมูลก๊าซเรือนกระจก ส่วนที่ 1 บัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ดังนี้
 - 4.1 มาตรา 48 (2) ข้อมูลกิจกรรมที่ต้องรายงาน เสนอให้แก้ไข เป็น “มาตรา 48 (2) ข้อมูลกิจกรรมชนิดและปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ต้องรายงาน” เนื่องจาก การจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่บรรยากาศได้ จะต้องทราบชนิดของก๊าซเรือนกระจก ซึ่งมีมากกว่า 1 ชนิด และปริมาณของแต่ละชนิดที่มีการปล่อยออกมา จึงเสนอให้เพิ่มความชัดเจนตรงจุดนี้
 - 4.2 มาตรา 49 (2) ด้านกระบวนการอุตสาหกรรม ใน (ข) และ (ซ) เสนอให้แก้ไข เป็น “(ข) อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เคมี และเคมีภัณฑ์ ... (ซ) อุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษ (ฅ) อุตสาหกรรมพลาสติก และ (ญ) อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม” เนื่องจาก 1) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมใหญ่และแตกย่อยได้หลายประเภท เห็นว่าน่าจะระบุประเภทให้ชัดเจน 2) อุตสาหกรรมพลาสติกเป็นอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงในเกือบทุกขั้นตอนและยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูงมากในปัจจุบัน และ 3) ควรแยกอุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษ กับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มออกจากกัน เนื่องจากมีความแตกต่างๆ กันมาในการใช้วัตถุดิบ สารเคมี พลังงาน และของเสียที่เกิดขึ้น และอื่น ๆ
 - 4.3 มาตรา 49 (5) ด้านการจัดการของเสีย เสนอให้แก้ไข เป็น “มาตรา 49 (5) ด้านการจัดการของเสียทั่วไปและของเสียอุตสาหกรรม” เนื่องจาก ควรระบุแยกให้ชัดเจน เนื่องจากของเสียทั่วไปหรือของเสียชุมชนและของเสียอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันในชนิดของสารมลพิษและองค์ประกอบทางเคมีต่าง ๆ เช่น น้ำเสียอุตสาหกรรม เป็นต้น
 - 4.4 มาตรา 49 (5) ใน (ก) และ (ข) เสนอให้แก้ไข เป็น “(ก) ข้อมูลชนิดและปริมาณสารมลพิษในองค์ประกอบของขยะมูลฝอยและของเสียอุตสาหกรรม และ (ข) ข้อมูลชนิดและปริมาณสารมลพิษในน้ำเสียและน้ำเสียอุตสาหกรรม” เนื่องจาก ก๊าซเรือนกระจกมีมากกว่า 1 ชนิด/สาร เพื่อให้ครอบคลุมการรายงาน จึงเสนอปรับแก้ข้อความ
 - 4.5 มาตรา 50 เสนอให้แก้ไข เพิ่มเติมผู้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข เป็น “(3) ผู้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข (สถานประกอบการตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข

พ.ศ. 2535 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ที่ต้องขออนุญาต โดยเฉพาะกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา 31 32 และ 33 ซึ่งให้อำนาจท้องถิ่นออกข้อบัญญัติกำหนดประเภทกิจการและ หลักเกณฑ์การควบคุม เพื่อดูแลสุขลักษณะและความปลอดภัย (4) เจ้าของโรงงานควบคุมและ เจ้าของอาคารควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และ (5) บุคคลอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ” เนื่องจาก กฎหมายที่ กล่าวถึงในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ยังไม่ครอบคลุมแหล่งปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่กำกับดูแลโดย ราชการส่วนท้องถิ่นตาม พ.ร.บ. สาธารณสุข

4.6 มาตรา 52 เสนอให้แก้ไข เป็น “มาตรา 52 ข้อมูลกิจกรรมที่กรมหรือหน่วยงานของรัฐได้มาหรือ ครอบครองอยู่ ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะราย ไม่ว่าจะมีความลับทางการค้าตาม กฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้าหรือไม่ ต้องถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด ผู้ใดจะนำไป เปิดเผยมิได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือมีกฎหมาย บัญญัติเป็นการเฉพาะให้ต้องเปิดเผย” เนื่องจาก 1) ร่างข้อบัญญัติของมาตรา 52 ก่อน หน้าข้อความนี้ มีความชัดเจนอยู่แล้ว การตรึงสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลของราชการเพื่อ ขอให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เป็นการบัญญัติที่เกินความจำเป็นและตัดสิทธิการเข้าถึงข้อมูลที่มี กฎหมายรองรับดีอยู่แล้ว และ 2) ก๊าซเรือนกระจกเป็นมลพิษรูปแบบหนึ่ง การเผยแพร่หรือ เปิดเผยข้อมูลมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิตและกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ โดยหลักการแล้ว “ไม่ควรเป็นความลับ ความลับทางการค้า หรือความลับของราชการ และไม่ส่งผลกระทบต่อการแข่งขัน ทางการค้า หรือจะกระทบการประกอบกิจการแต่อย่างใด เว้นแต่การปกปิดข้อมูลประเภทนี้ มี เจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามสาระสำคัญของกฎหมายนี้

5. เสนอแก้ไขหมวด 6 ข้อมูลก๊าซเรือนกระจก ส่วนที่ 2 รายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของ นิติบุคคล มาตรา 54 55 56 58 59 60 61 62 63 64 66 โดยควรแก้ไข เพิ่มคำว่า “ชนิด” ในทุกจุด ที่กล่าวถึง “ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” เป็น “ชนิดและปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” เพื่อให้มีความครอบคลุมสิ่งที่ต้องรายงานมากยิ่งขึ้น
6. เสนอให้เพิ่มหมวดใหม่ : การบังคับใช้และบทกำหนดโทษ (ความรับผิดชอบของรัฐ) ดังนี้

ในกรณีที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายตามมาตรา 8 และ มาตรา 9 ให้ถือว่าเป็นความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ และต้องจัดทำแผนแก้ไขภายใน 90 วัน พร้อมรายงานต่อรัฐสภาโดยเปิดเผย

ข) ความเห็นต่อภาพรวมของร่างกฎหมาย

1. เนื้อหาโดยส่วนใหญ่ของร่างกฎหมายมุ่งเน้นการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแบบคาร์บอนต่ำ (ตลาด คาร์บอน) เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระบบการค้าเสรีโลกมากกว่าการบริหารจัดการกับการ

- เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพราะเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม (การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างแท้จริง) ที่สร้างผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ส่งผลให้ขาดมิติการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปเกือบทั้งหมด จึงควรปรับปรุงกรอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย เพิ่มมิติการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่าวำให้ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นเพียงเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับภาคเอกชน) อันอาจนำมาซึ่งการพอกเขี้ยวแทนที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างแท้จริงได้
2. มีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่ใช้เพื่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างน้อย 3 ชั้น ได้แก่ ภาษีคาร์บอน ระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Trading Scheme : ETS) และกลไกราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism - CBAM) ซึ่งแม้จะเป็นเครื่องมือเช่นเดียวกับต่างประเทศ แต่ก็ยังมีคำถามว่า สำหรับประเทศไทยทั้ง ETS และ CBAM จะนำไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้จริงหรือไม่ การบังคับเอกชนให้ต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กลไกตลาดเสรีที่อาจมีการผูกขาดเชิงระบบ และเอกชนอาจมีอำนาจเหนือรัฐในการกำหนดนโยบายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตนเองลง จะเป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติเพียงไร หากไม่มีกลไกอื่นใดนอกจากคณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมาเป็นผู้ตรวจสอบ
 3. ตั้งเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนและการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับแผนการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions : NDC) 3.0 ที่ปัจจุบันกำหนดไว้ที่ปี ค.ศ. 2050 และมีลักษณะเป็น “เป้าหมายเชิงนโยบาย” ที่ไม่มีภาระผูกพันทางกฎหมาย จึงควรมีการกำหนดเป้าหมายในร่างกฎหมายไว้ให้ชัดเจน สอดคล้องกับแผน NDC 3.0
 4. พบว่า ในหมวดที่ 4 ของร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนภูมิอากาศ ยังไม่มีความชัดเจนในร่างกฎหมายว่า กองทุนนี้จะแตกต่างจากกองทุนสิ่งแวดล้อมอย่างไร ออกแบบมาเพื่ออะไร และประชาชนชุมชน กลุ่มเปราะบาง ตลอดจนภาคประชาสังคมจะสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากกองทุนนี้ได้อย่างไร ทำให้มีความเสี่ยงสูงว่ากองทุนภูมิอากาศนี้จะไม่แตกต่างกับกองทุนสิ่งแวดล้อม และกองทุนอื่น ๆ ที่มีอยู่มากมายในประเทศไทย อีกทั้งด้วยแหล่งที่มาของเงินทุน ที่ส่วนใหญ่จะมาจาก ETS CBAM และเงินอุดหนุนของรัฐบาล ก็นำมาซึ่งคำถามว่า หากระบบ ETS และ CBAM ยังอยู่ในวงจำกัด มีผู้เล่นในตลาดน้อยราย ไม่ค่อยมีการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระหว่างกันเท่าที่ควร กองทุนจะมีรายได้เพียงพอหรือไม่กับกิจกรรมที่กองทุนจะต้องสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ
 5. มีโครงสร้างการกำกับดูแลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่อาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน

6. รูปแบบคณะกรรมการยังคงเป็นแบบรวมศูนย์อำนาจ ที่เน้นการสั่งการแบบบนลงล่าง โดยกรรมการมีองค์ประกอบจากภาคการเมือง (รัฐมนตรี) ภาครัฐ (ข้าราชการประจำในตำแหน่งปลัดกระทรวง) เป็นส่วนใหญ่ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนภาคและประชาสังคม ในรูปแบบนี้ รัฐจะเป็นผู้กำกับตนเอง เป็นรูปแบบที่ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างรุนแรง ขาดกลไกในการกำกับและตรวจสอบการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของคณะกรรมการ
7. การที่ให้ภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียทางตรงกับนโยบายในฐานะผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมีผลประโยชน์จากระบบการค้าคาร์บอนมาเป็นกรรมการ อาจนำมาซึ่งความขัดกันแห่งผลประโยชน์ (ผลประโยชน์ทับซ้อน) จึงควรทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการให้ผู้มีส่วนได้เสียทางตรงกับนโยบายออก เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงาน
8. สัดส่วนคณะกรรมการจากภาคประชาสังคมมีเพียงแค่ 1 คน และไม่ชัดเจนว่าคือใคร ซึ่งเสมือนว่าไม่มีพื้นที่ให้กับประชาชนในคณะกรรมการเท่าที่ควรจะเป็น
9. มีการระบุเรื่องการปรับตัว (Adaptation) กับสภาวะโลกร้อน โดยกำหนดให้มีแผนระดับชาติและการประเมินความเสี่ยง แต่ยังคงขาดความชัดเจนในรายละเอียด
10. มีการกำหนดเรื่องสิทธิของประชาชนไว้แบบกว้าง ๆ ซึ่งครอบคลุมสิทธิโดยส่วนใหญ่ที่ประชาชนพึงมีต่อการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับกฎหมายว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของต่างประเทศ ยังมีอีกหลายประเด็นที่มีได้ถูกกำหนดไว้เป็นสิทธิด้วย เช่น สิทธิชุมชนในการจัดสรรทรัพยากรและระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สิทธิด้านสังคม **ตลอดจนสิทธิในการกำกับและฟ้องรัฐ หลักการเรื่องความเป็นธรรม และความรับผิดชอบที่แตกต่าง** (ความรับผิดชอบแตกต่างกันขึ้นกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน รวมถึงการคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบ ที่หากได้รับผลกระทบมาก ย่อมต้องได้รับการคุ้มครองมาก) ซึ่งเป็นหลักการสากล ทำให้ขาดความชัดเจนว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะมีความเป็นธรรมต่อประชาชนอย่างไร และนำมาซึ่งความไม่ชัดเจนของเครื่องมือในการกำกับ และตรวจสอบการทำงานของรัฐ